

ANAST. K. N. STAMOYAN
ΤΟΥ ΕΚ ΕΦΑΥΣΙΑΣ
ΟΡΑΚΙΑ

Ann. leior. An. leior. v. 3
Θρόνος Παλαιόλογος, v. 3
Μεγιστ. Α. - Μουσ. Ίνστ. v. 3
Μίγας? v. 3

ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥΣ ὁ ΧΟΥΤΑΣΜΕΝΟΣ

πρὸ λῶ 1446.

ἀρ. κωδ. 6. - Bombyc. inf., bina manu saec. XIV exaratus, fol. 336. Altera manus exscripsit tantum folia 189v-205v.

E. Stevenson, Sz.
Codices
Manuscripti
Graeci
Reginae
Suecorum
Bibliothecae
Vaticanae
Romae 1888
n. 4-6.

Olim Ignatii Chortasmeni, Macarii, Demetrii Leontarii; denique Christiani Ravii Berlinatis. Folia etiam numeris graecis signantur.

Folio primo recto, praeter possessorum nomina, locus ex Theodoro praebet, qui incipit: Μυστικὸν τοῦτον οἶκόν σου καὶ ἀλόγων ψυχῶν ἐνδράς ἔχει τὰς ἀσπίδας σου.

Clauditur haec pagina disticho iambico:

λόγῳ παρ' ἀνδρῶν ἡδὲ βιβλῶν ἐχράθη
ἢν ὡς ποθὲν δάμαρ ἐς χύμας φέρε.

Nicetae Naupacti Episcopi in Matthaei Evangelium commentarius, ex variorum et imprimis ex Chrysostomo collectus; cum scholiis et capitulum numeris in margine. Tὰ νεῖκερα (verba Matthaei) rubris distinguuntur litteris. Commentarius inc. Ἐδὴ καὶ ἡμεῖς καὶ δὲ (sic) δεῖσθαι τῶν ἀπὸ τῶν ἑσπέρων βουθιῶν.

Commentario praenuntiantur (f. 1v.):

- I. Index capitulum Matthaei, initio mutilus.
- II. Eusebii Pamphili tractatulus: Πρὸς ἐχράθην τὰ λέοντα ἐσπέρων καὶ τινος ἀλιεῦσα χεχόνασι. Inc. τὸ κατὰ Ματθαῖον ἐχράθη ἐν τῇ ἀνατολῇ ὑπὸ Ματθαίου.
- III. Epigramma tetrastichon in commentarium Nicetae. Inc.

Πολλὴν πόνησιν ἔρανος ὑπερβύερος
οὐδὲν περὶ τῶν οὐδὲν λοιπῶν ἐνθάδε.

Infra, possessoris subscriptio (monocod.):

ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Σηλυβρίας Ἰγνάτιος

IV. (f. 2) verba sequentia, quibus commentarius noster Theophylacto Bulgariae Episcopo abjudicatur: τὰς τοσοῦτάων βιβλῶν καὶ δυνάμεων. τὴν ἡμετέραν θαυμαστικῶς καὶ ἀνομιᾶ καὶ κριτικῶν ἢ κατὰ τὴν τῶν βουθιῶν (scil. episcopi Theophylacti), ἰσθὲ δὲ τὸ βιβλίον καὶ ὁ δὲ βιβλίον. Regione,

in margine, scholiolum, in quo Theophylacto, utri detur, adscribuntur commentarii in Psalmos, in Epistolas Pauli, in Catholicas inque Acta Apostolorum; exitu verba: $\kappa\alpha\iota \nu\alpha\iota \mu\epsilon\tau\alpha \tau\alpha\upsilon\tau\alpha \tau\omega \chi\alpha\rho\iota\sigma\mu\omega$. $\chi\alpha\rho\iota\sigma\mu\omega$ $\nu\alpha\iota \mu\epsilon\tau\alpha \tau\alpha\upsilon\tau\alpha \tau\omega \chi\alpha\rho\iota\sigma\mu\omega$ $\epsilon\iota\varsigma \delta\epsilon$.
(Ejusdem Nicetae) Commentarii in Evangelia Marci, Lucae, Ioannis, et in Acta Apostolorum, cum Scholiis, capitumque numeris in margine.

I. Marc. inc. $\tau\omicron \nu\alpha\iota \mu\alpha\gamma\kappa\iota\sigma\tau\omicron\varsigma \omega\pi\alpha\chi\epsilon\iota\sigma\tau\omicron\varsigma \mu\epsilon\tau\alpha \delta\iota\upsilon\alpha \epsilon\iota\varsigma \tau\omega \nu \tau\omega \nu \chi\rho\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$ $\alpha\pi\alpha\lambda\lambda\acute{\alpha}\gamma\epsilon\tau\omicron\varsigma$ f. 75r.

II. Luc. inc. $\lambda\omicron\upsilon\kappa\alpha\tau \omicron \theta\epsilon\iota\omicron\tau \text{ Antiox} \mu\epsilon\tau\epsilon\upsilon \cdot \iota\alpha\lambda\omicron\tau \delta\epsilon$ f. 94.
Folio 134, quo clauditur commentarius, in ima pagina leguntur quatuor disticha iambica, quae inc.

$\kappa\lambda\iota\tau\omicron\varsigma \tau\omicron \tau\omicron\varsigma \sigma\omicron\upsilon \nu\alpha\iota \delta\iota\lambda\omicron\tau, \omicron\upsilon\tau\epsilon \delta\epsilon \chi\omicron\upsilon\tau$.
Alia occurrunt infra, quorum, bibliopegi culpa, vix vestigia supersunt.
III Ioann. inc. $\text{H} \tau\omega \nu \nu\epsilon\iota\mu\epsilon\tau\omicron\varsigma \delta\iota\upsilon\alpha \tau\omega \nu \epsilon\iota\varsigma \tau\omega \nu \tau\omega \nu \epsilon\iota\delta\iota\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma$ $\omega\delta\alpha\iota$ f. 134. Integrum commentarium sequuntur folia 182r. - 184 sine scriptura.

IV. Acta Apostolorum inc. $\text{O} \nu\iota\tau\alpha\lambda\lambda\eta \lambda\omicron\upsilon \tau\epsilon\upsilon \nu\alpha\iota \theta\epsilon\iota\omicron\tau \omega\pi\alpha\chi\epsilon\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$ f. 185.
Laudantur in hoc commentario: Ammonius anepigraphus, Arsenius, Athanasius, Chrysostomus, Cyrillus Alexandrinus, Didymus, Eusebius Eusebius, Gregorius Nyssenus, Hesychius Presbyter, Irenaeus, Nicolaus Presbyter, Severianus, Severus Antiochenus (Theophylacti Bulgariae Ep. in Pauli Epistolarum Commentario, cum Scholiis alicubi in margine et lemmatis, praerit argumentis f. 208. Scholia prolixi scriptori, quod in fronte commentarii minio depictum legitur, personatissimum est, commentarium auctorem habere non ipsum Theophylactum, sed Nicetam Naupacti Episcopum, Bulgariae vestigiis imprimis insistentem: $\omega\delta\epsilon \nu$, pergit scholium, $\nu\alpha\iota \tau\epsilon\iota\alpha\iota\omicron\upsilon\tau\alpha\iota \tau\omega \text{ Naupacti} \tau\alpha\iota\lambda\mu$ (i.e. $\tau\omega \nu \epsilon\iota\delta\iota\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma$) $\pi\omicron\sigma\omicron\upsilon\mu\epsilon\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma$, $\delta\iota\upsilon\alpha \tau\omega \nu \epsilon\iota\delta\iota\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma$ (cod. $\delta\iota\upsilon\alpha \tau\omega \nu \epsilon\iota\delta\iota\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma$) $\tau\alpha \nu\alpha\iota \nu$ $\tau\alpha\pi\epsilon\lambda\omicron\tau \text{ bou}$.

Commentario argumenta in singular Epistolas constanter praefiguntur.

Primum argumentum in Epistolam ad Romanos inc. $\text{H} \omicron\upsilon\tau \epsilon\chi\alpha\tau \epsilon\upsilon\alpha\gamma\mu\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma$ $\omega\upsilon\tau \tau\omega \nu \theta\epsilon\iota\omicron\tau \pi\epsilon\alpha\gamma\mu\omicron\upsilon\tau\omicron\varsigma$ $\omega\delta \tau\omega \nu \chi\omega\tau\omega\upsilon \alpha\upsilon\tau\omega \nu \alpha\chi\upsilon$ f. 208.
Ad Corinthios A. f. 226; B. f. 244r. - Ad Galatas f. 259r. - Ad Ephesios f. 267. - Ad Philippenses f. 277. - Ad Colossenses f. 283. - Ad

Thessalonicenses A. f. 290. B. f. 294 - Ad Timotheum A. f. 297v.; B. f. 305 - Ad Titum f. 310 - Ad Philemonem f. 313 - Ad Hebraeos f. 314.

In summa pagina folii 208 leguntur iambi XII, quinque.

Ἄνευ διασπορῶν καὶ ἄλλων θωπευμάτων.

In imo fol. 228r. possessoris nomen Ὁ Λεοντάρης;

Et f. 244. in ima pagina. Δημιουργὸς Ὁ Λεοντάρης.

(Scholium in verba Apocalypsis: Et ostendit mihi fluvium aquae vitae etc. XXII. 1.2) In α Διττὴν ἰσχυρὴν τοῦ ποταμοῦ τῆς ἡγίας ζωῆς f. 336 v.

Clauditur demum codex fragmento Chrysostomi Homiliae in illud: Cantate Domino canticum novum (Psalm. XXXIII 3.) Inc. "Εὐχὴ γοὶ θυσία καθαρὰ.

Fol. 205v., quo desinit Nicetas in Acta Apostolorum commentarius, subscribuntur sequentia manuscriptissima, ab illa codicis librarii proorsu diversa:

Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει (ὑπάρχει), πρότερον (πρῶτον) μὲν τοῦ ἀβούτου (α)τ(ου) (ἀχιωτάτου) ἀρχιερέως σουλ(η)βρίας υεροῦ ἰγνατίου τοῦ χορτασμένου, αὐτὸς δὲ ἀρίστην (sic) αὐτὸ πρῶτον αὐτοῦ (πρὸς τὸν αὐτὸν) ὑπουργὸν χάριν ἰσχυρὰν καὶ ἡγίαν (χάριν ἰσχυρὰν) καὶ καθαρὰν καὶ καθηγοούμενον (sic) τῆς ἀγίας μαρτυρίας τῆς οὐσίας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. οὗτος (sic) δὲ ἀπεχάρσατο (sic) ἐν ἡμῖν (sic) Δημιουργῶν τὸ λεοντάρ(η)ν. ἔγραψεν δὲ (non codex) καὶ παρ' ἐμοῦ οἱ υἱοὶ οὗ χυρὶ (οἱ υἱοὶ χυρὶ) δι' ἡθύμην. ἐν ἡμῖν ἰσχυρὰ καὶ ἡγία (ἰσχυρὰ καὶ ἡγία) ἔλασεν ΣΧΛΝΔ (c. 1446). Ὁ δὲ ἰσχυρὸς ὁ δεσποτ(ης) υεροῦ θεῖ(ς) καὶ ἀπὸ (ἀπὸ) αὐτ(ῶν) σουλβρίας καὶ πάλην (sic) ἐπαύθη (sic) ὡδε (ὡδε).

Fol. 206 leguntur haec: "Iste liber est domini demetrii Leontarii et litere sūt demetrii biscuntis et Viterbi scripte autem in civitate nominata (sic) metreo. tu autem domine nos conserva et ab omnibus vicis et volentes (sic) nos extrae. Amen".

Repetitur infra bis nomen Ignatii Chortasmeni

E. Stevenson, Sz.:
 Codices Manuscripti
 Palatini Graeci
 Bibliothecae
 Vaticanae.
 Romae 1885
 p. 44

de. m. l. 90. Saec. XIII-XIV, duobus constant volumi-
 nibus, vol. I. fol. 1-230; II f. 231-479.

Folio ultimo verso recto voluminis secundi, sequentia
 leguntur:

αἶμα ἢ βιβλίου (sic) ἢ χειρῶν τοῦ κτίον τοῦ βρε-
 ρεῖου, ἐπὶ τὸν δὲ αὐτὸν τῷ κτίον ἰωάννη τῷ ἀρχιερέω
 οὐδ' ἐλπίσαι δυνά βιβλίοις χροσίναι.

Et eodem folio, a tergo, post aliam subscriptionem longisculam a Io. Chor-
 tasmeno scriptam et calamo deletam, quae anni nota clau-
 ditur:

Ἐν ἔτει ΣΑ κτὶ δὲ βιβλίου ἰω. β', sequuntur haec, ἕνθερον τὸ
 βιβλίον τῷ πατρὶ καναρίῳ Θεοδώρῳ μεθιοδίου
 ἐπί ἰωάννην ἑταίρῳ ἰω. β' ἐπὶ τῷ βασιλεὺς
 τῷ ἰω. β' ἑταίρῳ βασιλεὺς κτὶ μεθιοδίου καναρίῳ
 ἀρχιερέω τῷ ἐπιτῷ καναρίῳ καναρίῳ
 τῷ ἀρχιερέω καὶ οἰκονομῷ καναρίῳ κτὶ ἀρχιερέω

Olim Ioannis Chortasmeni notatis, qui codicem, Imperante Manuele
 Palaeologo, a Theodoro Meliostenis mercatur est; postea
 Georgii Vergitji et Ioannis Bembi

AKAΔΗΜΙΑ